

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ БОЙЧИНОВЦИ

НАРЕДБА

НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

БОЙЧИНОВЦИ

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА

НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ

*(Приета с решение № 25 протокол № 5 от 07.02.2008г)
(Приети изм. с решение № 132 протокол № 18 от 29.01.2009г)
(Приети изм. и доп. с решение № 247 протокол № 30 от 28.01.2010г)
(Приети изм. и доп. с решение № 361 протокол № 43 от 27.01.2011г)
(Приети изм. и доп. с решение № 305 протокол № 30 от 20.12.2013г)
(Приети изм. и доп. с решение № 432 протокол № 44 от 29.01.2015г в сила от 01.01.2015г)
(Приети изм. и доп. с решение № 137 протокол № 12 от 28.09.2016г)
(Приети изм. с решение № 257, протокол № 24 от 16.08.2017г)*

БОЙЧИНОВЦИ, 2008 г.

Глава първа

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Бойчиновци.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. (нова доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г) Туристически данък
8. (нова доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г) Други местни данъци определени със закон
9. (нова доп. реш. 137 пр.12/28.09.2016г)Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 3а (нов, р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г) (1) Данъчните декларации по ЗМДТ се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#).

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) (приети изм. *реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*) Не внесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци и такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) (нова доп. *реш. 247 от 2010г*) (приети доп. *реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*) В производствата по ал.1 служителите от общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване на представяне на удостоверение по чл.87 ал.6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за задължения на данъци и такси се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище на задълженото лице

(4) (нова доп. *реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*) Отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лева и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението се извършва от кмета на общината, а в останалите случаи компетентен орган е Общинският съвет

Чл.5а. (нов, р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г) (1) Община Бойчиновци предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица по ЗМДТ;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания по ЗМДТ;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. мерки за обезпечаване и събиране на вземанията по ЗМДТ;
7. други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал. 2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.“

Глава втора **Местни данъци**

Раздел I **Данък върху недвижимите имоти**

Чл.6. (1) (изм. реш. 257 от 2017г) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (отменена. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г) (нова р.305 от 2013г в сила от 01.01.2014г) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.7. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (приети доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) (изм. реш. 257 от 2017г) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответна част от него.

(5) (нова доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.8. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.9. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се в сградата на общината и кметствата, а за населените места Бели брег и Пали лула – при кметските наместници.
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. (1) (приети изм. и доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г) (изм., р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (приети изм. и доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г) (изм., р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.11. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.12. (1) От заплащане на данък се освобождават:

1. общините, за имотите – публична общинска собственост;
2. държавата, за имотите – публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. читалищата;
4. сградите – собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
5. (изм. реш. 132 от 2009г) сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението на Европейското икономическо пространство;
6. сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;
7. (изм. и доп. р.305 от 2013г в сила от 01.01.2014г) храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната ;
8. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
9. сградите – паметници на културата, когато не се използват със стопанска цел;
10. музеите, галериите, библиотеките;
11. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;
12. (отменена реш. 247 от 2010г в сила от 01.01.2010 г.)
13. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;
14. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините,

обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;

15.(изм. *реш. 257 от 2017г*) сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "В", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;

16.(изм. *реш. 257 от 2017г*) сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.

(2) Освобождаването по ал.1, т.1, 2, 3, 5, 6 и 7 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(4) За имотите по ал. 1, т. 14, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

(5) (*нова р.305 от 2013г в сила от 01.01.2014г*) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 16 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.

(6) (*нова реш. 257 от 2017г*) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 15 и 16 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

Чл.13. (*приети изм. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината.

Чл.14. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.15. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.16. (1) (*приети изм. и доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти – данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) (*отменена реш.361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*).

(3) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната

оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) Данъчната оценка на държавни или общински поземлени имоти, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(5) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителът на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.17. (1) (доп., р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) (доп. реш. 257 от 2017г) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) (нова доп. реш. 247 от 2010г сила от 01.01.2010 г) (доп. реш. 257 от 2017г) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятия или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.18. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл.19. (приети изм. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г) (доп. реш. 257 от 2017г)

Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси. Служителът на общинската администрация проверява подадените декларации и може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи.

Чл.20. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.18 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в двумесечен срок от настъпването на промяната.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.21. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.22. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.23. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.24. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.23 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.25. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява както следва:

1. недвижимите имоти – по данъчна оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси;
2. чуждестранната валута и благородните метали – по централния курс на Българската народна банка;
3. ценните книжа – по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;
4. превозните средства – по застрахователна стойност;
5. останалите движими вещи и права – по пазарна стойност;
6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации – по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения – по счетоводни данни.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл.26. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени както следва:

1. недвижимите имоти – по данъчна оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси;
2. чуждестранната валута и благородните метали – по централния курс на Българската народна банка;
3. ценните книжа – по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;
4. превозните средства – по застрахователна стойност;
5. останалите движими вещи и права – по пазарна стойност;
6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации – по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения – по счетоводни данни.

Чл.27. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. (изм. *реш. 132 от 2009г*) за братя и сестри и техните деца – **0.8** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. (изм. *реш. 132 от 2009г*) за лица, извън посочените в т. 1 – **6.6** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.28. (1) Освобождават се от данък върху наследство:

1. имуществото на загиналите за Република България при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;
2. (изм. *реш. 132 от 2009г*) имуществото, завещано на държавата и общината.

2а.(нова реш. 132 от 2009г)имууществото завещано на Българския червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;

3. обикновената покъщнина;

4. дребният земеделски инвентар;

5. библиотеките и музикалните инструменти;

6. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по съребрена – до четвърта степен;

7. неполучените пенсии на наследодателя;

8. имуществата в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.

(2) Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след друго и едното е наследник на другото, не се дължи данък за наследствения дял, придобит от починалия наследник.

(3) Освобождаването по ал.1, т. 3, 4 и 5 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри.

(4) (нова реш. 132 от 2009г) Алинея 1, точка 2а се прилага и когато имуществото се наследява от идентични или сходни лица, установени в друга държава – членка на Европейския съюз, или в държава – страна по Споразумението на Европейското икономическо пространство.

Чл.29. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (нова доп. реш. 247 от 2010г сила от 01.01.2010 г) Данък при възмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (изм. реш. 132 от 2009г)Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 32, а при замяна – от

лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл.34. (доп. реш. 247 от 2010г) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.32, ал.2, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

1.(изм. реш. 132 от 2009г) **0.8** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

2.(изм. реш. 132 от 2009г) **6.6** на сто - при дарение между лица извън посочените в т.1.

(2) (изм. реш. 132 от 2009г) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер на **2** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност;

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. (1) Освобождават се от данък:

1. придобитите имущества от:

а) държавата и общините;

б)(изм. реш. 132 от 2009г) образователните, културните и научните организации на бюджетна издръжка, както и специализираните институции за предоставяне на социални услуги;

в) Българският Червен кръст;

г) национално представените организации на хора с увреждания и за хора с увреждания;

д) фондовете за подпомагане на пострадали от природни бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници.

е) (нова р.305 от 2013г в сила от 01.01.2014г) законно регистрираните вероизповедания в страната за имотите по чл.12, ал.1, т. 7

2. (изм. реш. 132 от 2009г) даренията за лечение на граждани на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението на Европейското икономическо пространство, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;

3. даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;

4. даренията за юридическите лица с нестопанска цел, които получават субсидии от централния бюджет, и юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани в централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел, за осъществяване на общественополезна дейност за получените и предоставените дарения;

5. обичайните подаръци;

6. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;

7. даренията в полза на народните читалища;

8. придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол;

9. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;

10. чуждите държави за придобиване на недвижими имоти - при условията на взаимност;

11. безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството.

(2) (изм., р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г) Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1, както и последващото прехвърляне на трети лица, при условие че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната

организация по ал. 1 или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбраният данък става дължим.

(3) *(нова реш. 132 от 2009г)* Алинея 1, т. 1, букви „б“, „в“ и „г“, т. 4 и 7 се прилагат и когато имуществото се придобива от идентични или сходни лица, установени в друга държава- членка на Европейския съюз, или в държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в тези случаи е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, в което придобива имуществото, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език”.

(4) *(нова реш. 132 от 2009г)* Освобождаването по ал.1 т.2 е при условие, че лицето представи договор за дарение, от който е видно, че дарението е направено за лечение или за технически помощни средства за хора с увреждания, както и медицински документи, удостоверяващи съответното заболяване.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) *(доп. реш. 247 от 2010г)* Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.34 - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) *(нова, р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г)* При безвъзмездно придобиване на имущество, без случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) *(нова, р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г)* Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 32, ал. 4 и 5 и чл. 36, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел, регистрирани в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Чл.37а *(нов, р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г)* (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърленияте, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2) Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят ежедневно по електронен път на Министерството на финансите данни от регистъра на пътните превозни средства за регистрираните, отчислените и спрените от движение пътни превозни средства, включително и информация за екологичната им категория.

(3) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. *(изм. и доп., р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г)* (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на

пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно – чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно – на електронен носител.

(3) АLINEя 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения, с изключение на данъчното облекчение по чл. 45, ал. 2 и 3, когато в регистъра има данни за екологичната категория на превозното средство.

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 24.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 32, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по [чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност](#) – документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по [чл. 41, ал. 7](#) липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.41. (1) За леките автомобили размера на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:

1. до 37 kW включително – **0.40** лв. за 1 kW;

2. над 37 kW до 55 kW включително – **0.45** лв. за 1 kW;

3. над 55 kW до 74 kW включително – **0.60** лв. за 1 kW;

4. над 74 kW до 110 kW включително – **1.10** лв. за 1 kW;

5. над 110 kW – **1.25** лв. за 1 kW;

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициенти, както следва:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 14 години	1
Над 5 до 14 години включително	1,5
До 5 години включително	2,8

(2) Данъкът за ремаркета на леки автомобили е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10** лв.
2. къмпинг ремарке – **20** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **20** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **30** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **75** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **100** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **150** лв.
6. над 750 куб. см – **200** лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **4** лв.
2. над 400 кг – **10** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача **50** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **100** лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса е в размер **10** лв. за всеки започнат тон товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10 лв.	30 лв.
	18	20	30 лв.	70 лв.

	20	22	70 лв.	150 лв.
	22	25	200 лв.	350 лв.
	25	26	350 лв.	700 лв.
	26	28	350 лв.	700 лв.
	28	29	350 лв.	420 лв.
	29	31	420 лв.	700 лв.
	31	33	700 лв.	1000 лв.
	33	38	1000 лв.	1500 лв.
	38	-	1200 лв.	1500 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	800 лв.	1000 лв.
	38	40	1000 лв.	1400 лв.
	40	-	1500 лв.	2000 лв.

(8) (изм. *реш. 132 от 2009г*) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер на **150 лв.**

(9) (изм. *реш. 132 от 2009г*) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер на **300 лв.**

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5 лв.**
2. над 18 kW до 37 kW включително – **10 лв.**
3. над 37 kW – **15 лв.**

(11) (изм. *реш. 132 от 2009г*) Данъкът за други самоходни машини е в размер на **30 лв.**

(12) (*приети доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*) Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория L7e по Закона за движението по пътищата е в размер на **50 лв.**

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	40 лв.	80 лв.
	13	14	80 лв.	200 лв.
	14	15	200 лв.	300 лв.

	15	-	300 лв.	600 лв.
Б) с три оси	15	17	80 лв.	110 лв.
	17	19	150 лв.	220 лв.
	19	21	300 лв.	300 лв.
	21	23	400 лв.	500 лв.
	23	-	550 лв.	700 лв.
В) с четири оси	23	25	300 лв.	300 лв.
	25	27	420 лв.	600 лв.
	27	29	650 лв.	800 лв.
	29	-	1000 лв.	1200 лв.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **2 лв.** за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1 лв.** за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0.10 лв.** за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. (изм. реш. 132 от 2009г) за един джет - в размер на **100 лв.**

4. (изм. реш. 132 от 2009г) за ветроходни и моторни яхти - в размер на **20 лв.** за всеки започнат бруто тон;

5. (изм. реш. 132 от 2009г) за скутери - в размер на **2.70 лв.** за киловат;

6. (изм. реш. 132 от 2009г) за влекачи и тласкачи - в размер на **0.15 лв.** за киловат;

7. (изм. реш. 132 от 2009г) за речни несамоходни плавателни съдове - в размер на **0.50 лв.** за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **30 лв.** за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **12 лв.**

3. за делтаплан – **12 лв.**

4. за мотоделтаплан – **30 лв.**

5. за свободен балон – **40 лв.**

6. за планер – **40 лв.**

Чл.44. (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, както и линейки и пожарни на други лица;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. (изм. реш. 132 от 2009г) лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб.см и с мощност до 117.64 kW.

(2) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(3) (изменена *реш. 247 от 2010г в сила от 01.01.2010 г*) За превозните средства , на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.

(4) (нова *р.305 от 2013г*) (*доп., р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г*) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди.

Чл.45. (1) (*изм. и доп. р.305 от 2013г в сила от 01.01.2014г*) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително, снабдени с действащи катализаторни устройства и несъответстващи на екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“, определения по чл. 41 данък за съответната година се заплаща с намаление 30 на сто.

(2) (*нова р.305 от 2013г в сила от 01.01.2014г*) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително и съответстващи на екологични категории „Евро 3“ и „Евро 4“ данъкът се заплаща с 50 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“ и „Евро 6“ – с 60 на сто намаление, от определения по чл.41, ал.1 и 3 данък.

(3) За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични категории „Евро 3“ и „Евро 4“, данъкът се заплаща с 40 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление, от определения по чл. 41, ал.5, 6, 7 и 13 данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабопоселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 41, ал. 5 от Наредбата, при условие че не се използват за други цели.

(5) (*нова р.305 от 2013г в сила от 01.01.2014г*) Екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ се удостоверяват чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория.

Чл. 46. (1) (*приети изм. и доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*) (*изм., р.432 от 2015г в сила от 01.01.2015 г*) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (*нова приети доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство и се удостоверява с издаден или заверен от общината документ.

Чл.47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите, когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при

условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетирира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) *(нова реш. 132 от 2009г.)* Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от приложение № 4 към ЗМДТ, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение № 4 към ЗМДТ.

(7) (нова *доп. реш. 247 от 2010г* сила от 01.01.2010 г) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение №4.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (нова *приети изм. и доп. реш. 361 от 2011г* в сила от 01.01.2011г) физически лица, включително еднолични търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т.1-36 от приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчение не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.52 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.50, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (*доп. реш. 247 от 2010г*) Лицата декларираат с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.52 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният

адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) (нова *доп. реш. 247 от 2010г сила от 01.01.2010 г*) Приема се , че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.52, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.53, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI (нов *приети доп. реш. 361 от 2011г в сила от 01.01.2011г*)

Туристически данък

Чл.57. /1/ С туристически данък се облагат нощувките.

/2/ Данъчно задължени лица са лицата предлагащи нощувки.

/3/ Лицата по ал.2 внасят данъка в приход на бюджета на общината за притежаваните от тях средства за подслон и места за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

/4/ Данъкът задължително се посочва отделно в документа издаден от данъчно задълженото лице към лицето ползващо нощувката.

/5/ Лицата по ал.2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.58. /1/ Данъкът за всяка нощувка е в размер на 1.00 лев.

/2/ Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.1.

/3/ Дължимият данък по ал.2 се внася от данъчно задължените лица до 15 число на месеца следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

/4/ Когато сборът от данъка по ал.2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината до 01 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

/5/ Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл.10 ал.2 от Закона за туризма.

Раздел VII (нов, с членове от 59-65, *доп. реш. 137 пр.12/28.09.2016г*)

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 59. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 60. (1) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 3, ал. 1 годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в граници от 300 лв. до 1000 лв. в срок до 31 октомври на предходната година. За 2017г. размера на данъка върху таксиметровите превози се определя в размер на 300 /триста/ лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал. 1, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 61. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 62. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 63. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 60;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година; БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 64. Данъкът по чл. 60 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 65. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 63, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 01.01.2008 година.

Преходни и заключителни разпоредби в сила от 01.01.2009 година.

§ 1. (1) За 2009 година размерите на данъка върху недвижимите имоти, данъка върху наследствата и данъка за придобиване на имущества по чл. 32, ал. 1и 2 се определят от общинския съвет в срок до 31 януари на същата година.

(2) До определяне на размерите по ал. 1 данъкът при придобиване на имущества по чл. 32, ал.1 и 2 и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 2. (1) За 2009 година първата вноска по чл. 10, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал.1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 3. (1) За 2009 година Общинският съвет определя таксата за битови отпадъци до 31 януари 2009 г. Когато в този срок общинският съвет не е взел решение за определяне размера на таксата за битови отпадъци, от всеки длъжник се събира такса в размер на абсолютната стойност от преходната година.

Преходни и заключителни разпоредби в сила от 01.01.2010 година.

(реш. 247 от 2010г)

§ 1.(1) За 2010 година размерите на данъка върху недвижимите имоти и данъка при придобиване на имущества за 2010 година се определят от общинския съвет до 31 януари 2010 г.

(2) В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2010 година се прилагат размерите на данъците, действащи към 31 декември 2009 година.

§2 .(1) За 2010 година първата вноска по чл. 10, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал.1 се прави отстъпка 5 на сто.

§3. За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл.14 в **срок до 30 юни 2010 година.**

Преходни и заключителни разпоредби в сила от 01.01.2011 година

(реш. 361 от 2011г)

§ 1. За 2011 година Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти до 31 януари 2011 г. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2011 година се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31.12.2010 година.

§ 2. /1/ Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011 година до 31 януари 2011 година.

/2/ Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 година за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда- 0.60 лв за нощувка
2. категория 2 звезди- 0.80 лв за нощувка
3. категория 3 звезди- 1.00 лв за нощувка
4. категория 4 звезди- 1.00 лв за нощувка
5. категория 5 звезди- 1.00 лв за нощувка

§ 3. Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок два месеца от влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на ЗМДТ /обн. ДВ бр.98 от 14.12.2010 г./ предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл.52 от Закона за туризма.

Преходни и заключителни разпоредби в сила от 01.01.2017 година

(решение № 137 пр.12/28.09.2016г)

§1. (1) Образца на декларацията по чл.61,ал.1. от настоящата наредба се утвърждава от министърът на финансите.

(2) За 2017г. Общинският съвет определя размера на данъка върху таксиметровите превози до 30 септември 2016г.

Приложение № 1 към чл. 50.

Зона	Населени места
I-ва	гр. Бойчиновци селата Лехчево и Владимирово
II-ра	селата Громшин, Мадан, Мърчево, Охрид, Ерден, Бели брод, Бели брег, Портитовци, Пали лула и Кобиляк.

Приложение № 2 към чл. 56.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	Размер на патентния данък	
	<u>I-ва зона</u>	<u>II-ра зона</u>
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в размер на 30 лв. за стая:		
1 и 2 звезди	30 лв.	30 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект:		
а) ресторанти:		
1—2 звезди	2 лв.	1 лв.
3 звезди	6 лв.	6 лв.
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	2 лв.	1 лв.
3 звезди	3 лв.	3 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:		
1—2 звезди	2 лв.	1 лв.
3 звезди	3 лв.	3 лв.
г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	2 лв.	1 лв.
3 звезди	3 лв.	3 лв.
д) барове:		
— дневни:		
2 звезди	3 лв.	3 лв.
3 звезди	10 лв.	10 лв.
— нощни:		
2 звезди	5 лв.	5 лв.
3 звезди	20 лв.	20 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	80 лв.	80 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на лева на 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта. <i>За I-ва зона – 4 лв./кв.м</i> <i>За II-ра зона – 2 лв./кв.м</i>
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 5 лв. за 1 брой място за паркиране.
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона - 100 лв.</i> <i>За II-ра зона – 50 лв.</i>
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона - 110 лв.</i> <i>За II-ра зона – 40 лв.</i>
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 500 лв.
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 40 лв.
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона - 200 лв.</i> <i>За II-ра зона – 100 лв.</i>
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона - 132 лв. за работно място</i> <i>За II-ра зона - 60 лв. за работно място</i>
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона - 224 лв. на брой устройство</i> <i>За II-ра зона – 180 лв. на брой устройство</i>
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона - 200 лв. за работно място</i> <i>За II-ра зона – 130 лв. за работно място</i>
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона 77 лв. за работно място</i> <i>За II-ра зона 60 лв. за работно място</i>
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона 70 лв.</i> <i>За 2-ра зона 60 лв.</i>
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона 200 лв.</i> <i>За 2-ра зона 180 лв.</i>
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона 230 лв.</i> <i>За 2-ра зона 190 лв.</i>
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона 350 лв.</i> <i>За 2-ра зона 280 лв.</i>
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на <i>За I-ва зона 130 лв.</i> <i>За 2-ра зона 100 лв.</i>
19. Стъklarски услуги — данъкът се определя в размер на: <i>За I-ва зона 132 лв.</i> <i>За 2-ра зона 100 лв.</i>
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на

музикални инструменти — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 74 лв.</i> <i>За 2-ра зона 47 лв.</i>
21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя в размер на 300 лв.
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 3520 лв.</i> <i>За 2-ра зона 3000 лв.</i>
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 660 лв.</i> <i>За 2-ра зона 500 лв.</i>
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 2750 лв.</i> <i>За 2-ра зона 2000 лв.</i>
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 300 лв.</i> <i>За 2-ра зона 200 лв.</i>
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 200 лв.</i> <i>За 2-ра зона 100 лв.</i>
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 190 лв.</i> <i>За 2-ра зона 150 лв.</i>
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 70 лв.</i> <i>За 2-ра зона 50 лв.</i>
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 60 лв.</i> <i>За 2-ра зона 50 лв.</i>
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 3000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 60 лв.</i> <i>За 2-ра зона 30 лв.</i>
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на: <i>За 1-ва зона 390 лв.</i> <i>За 2-ра зона 300 лв.</i>
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения както следва:
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е: <i>За 1-ва зона 112 лв.</i> <i>За 2-ра зона 100 лв.</i>
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е: <i>За 1-ва зона 10 лв.</i> <i>За 2-ра зона 8 лв.</i>

в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 40 лв., и билиард — данъкът за маса е в размер на: <i>За 1-ва зона 55 лв.</i> <i>За 2-ра зона 40 лв.</i>	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя както следва: за 1 кв.м: <i>За 1-ва зона 2.00 лв.</i> <i>За 2-ра зона 1.50 лв.</i> и за един фитнес уред: <i>За 1-ва зона 440 лв.</i> <i>За 2-ра зона 300 лв.</i>	
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 133 лв. на брой съоръжения	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	900 лв. на брой
д) влачета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	200 лв.
б) други МПС	500 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника — данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 330 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 110 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 11 лв.	

О Б Щ И Н С К И С Ъ В Е Т – Б О Й Ч И Н О В Ц И

Н А Р Е Д Б А

за изменение и допълнение на Наредба на Общински съвет
Бойчиновци за определяне размера на местните данъци
(Приета с решение № 257, протокол № 24/16.08.2017г.)

§1. В чл.6, ал. (1) се изменя така:

„С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.”

§2. В чл.7, ал. (4) се изменя така:

„При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответна част от него.

§3. Чл.12,ал.(1), т.15 се изменя така:

„15. сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "В", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

- а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
- б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;”

§4. Чл.12,ал.(1), т.16 се изменя така:

„16. сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

- а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
- б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.”

§5. В чл.12 се създава нова алинея 6 със следния текст:

„(6) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 15 и 16 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.”

§6. Чл.17. ал. (2) се допълва и добива следната редакция:

„При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.”

§7. Чл.17. ал. (3) добива следната редакция:

„Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.”

§8. Чл.19 добива следната редакция:

„Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси. Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации и може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи.”

МАРИЯ ДИМИТРОВА
Председател на Общинския съвет